

การเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้เกิดการมีส่วนร่วม
ในการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย
ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

**การเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้เกิดการมีส่วนร่วม ในการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย
ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖**

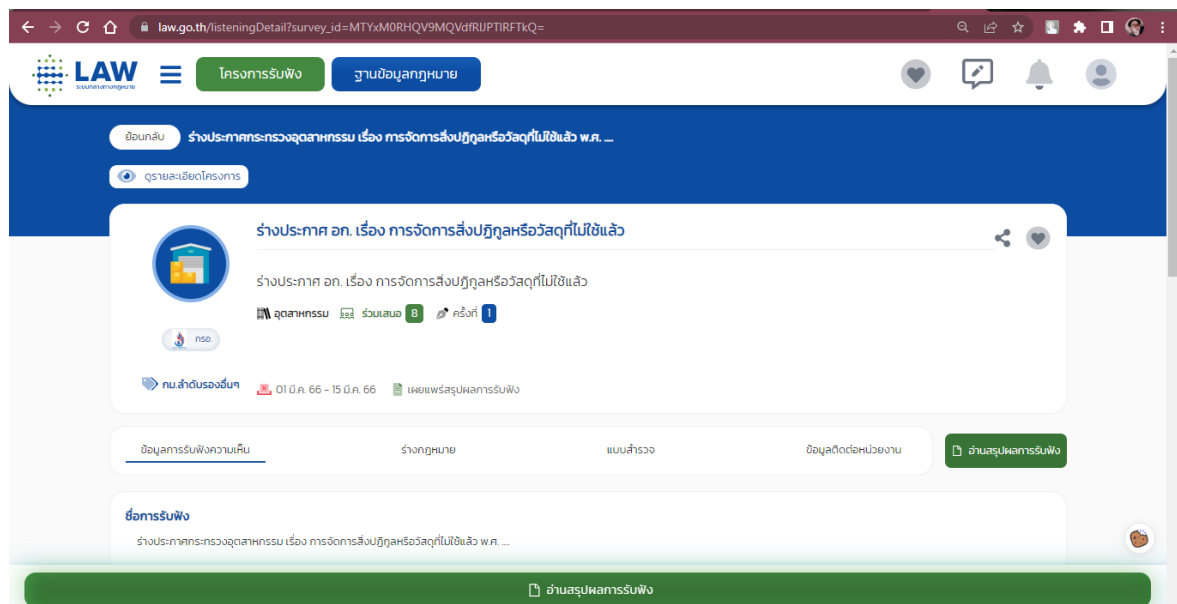
กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนและบุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจของกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายของหน่วยงาน ดังนี้

 (๑) ประเด็นหรือเรื่องในการมีส่วนร่วม	ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.
- หลักการ	เนื่องจาก ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นกฎหมายหลักในการกำกับ ดูแลการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดขึ้น จากการประกอบกิจการโรงงานที่บังคับใช้ในปัจจุบัน มีการบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับ บทบัญญัติของกฎหมายซึ่งเป็นฐานอำนาจในการออกประกาศฉบับดังกล่าวมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปหลายครั้ง ส่งผลให้บทบัญญัติบางประการไม่เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งกฎหมายเดิมมีความยุ่งยาก ซับซ้อนในเรื่องของการอนุญาต การรายงาน และการจัดทำข้อมูลต่าง ๆ ส่งผลให้มีการสร้างภาระให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานเกินความจำเป็น โดยเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขประกาศฉบับเดิม เพื่อลดปัญหาและผลกระทบต่าง ๆ รวมทั้งลดภาระและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบกิจการโรงงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงได้ดำเนินการจัดทำร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.
- วิธีการรับฟังความคิดเห็น และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น	กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ๓ ช่องทาง ประกอบด้วย ๑) เว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.div.go.th) ๒) ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) และ ๓) มีหนังสือเวียนการรับฟังความคิดเห็นแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระหว่างวันที่ ๑-๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ จากผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ประกอบกิจการโรงงาน หน่วยงานของรัฐและเอกชน และประชาชนทั่วไป เพื่อให้ได้รับทราบและร่วมให้ความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฉบับดังกล่าว

ภาพประกอบ

การประกาศรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย (ร่าง) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ทางเว็บไซต์ www.law.go.th

 (๒) สรุปข้อมูลของผู้มีส่วนร่วม		ข้อมูลผู้มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑-๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ สามารถแบ่งได้ตามช่องทางการรับฟังทั้ง ๓ ช่องทางดังนี้	
๑) เว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th)			
จำนวนผู้เยี่ยมชม		๘๘๒	
จำนวนที่ตอบ		๒๙๔	
- เห็นด้วย		๒๓๓	
- ไม่เห็นด้วย		๖๑	
๒) ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)			
จำนวนผู้เยี่ยมชม		๑๗๖	
จำนวนที่ตอบ		๘	
- เห็นด้วย		๐	
- ไม่เห็นด้วย		๘	
๓) มีหนังสือเวียนการรับฟังความคิดเห็นแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			
จำนวนที่ตอบ		๑๘	
- เห็นด้วย		๑๖	
- ไม่เห็นด้วย		๒	
 (๓) ผลจากการมีส่วนร่วม		หลังจากเสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นต่อประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ มีผลการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงเหตุผลโดยสรุปได้ดังนี้	
หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
เอกชน	พอใจ	- ต้องการให้เพิ่มวิธีการทดสอบปรอท (TTLC) ตาม EPA Method ๗๔๗๓ (SW-๘๔๖): Mercury in Solids and Solutions by Thermal Decomposition, Amalgamation, and Atomic Absorption Spectrophotometry	- เป็นวิธีตามที่ SW-๘๔๖ กำหนดไว้

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	พอใจ	- ก่อนประกาศอย่างเป็นทางการ อยากให้มีการอบรมก่อนค่ะ เนื่องจาก ยังสับสนเรื่องแบบฟอร์ม กอ.๑-๓ และ กำหนดเวลารายงาน รวมทั้ง สอนการ ใช้หรือใส่รายละเอียด แบบ กอ.๑-๓ - ชื่อย่อของเอกสาร/รายงานที่ต้อง จัดทำ และส่ง กรอ. เปลี่ยน จาก สก. XX เป็น กอ.XX ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ น่าจะมีความเคยชินในชื่อย่อเดิมแล้ว ฉะนั้น กรอ. จะต้องสื่อสารให้ชัดถึง การเปลี่ยนแปลงของชื่อย่อ และการ นำแบบฟอร์มเอกสาร/รายงานนั้น ๆ ไปใช้ให้ถูกต้องในแต่ละส่วนงานตาม กฎหมาย - เพื่อความชัดเจนและเข้าใจตรงกัน เรื่อง การส่งรายงานกักเก็บ และ รายงานการจัดการแบบ กอ.๑/๑ และ แบบ กอ.๑/๒ ตามลำดับ ควรระบุ ระยะครอบคลุมการเก็บข้อมูลในรอบปี ไปเลย คือ ขยายความ เช่น ตามข้อ (๕) ต้องรายงานข้อมูลในรอบปีที่ผ่านมา ขยาย wording ๑ มกราคม ถึง ๓๑ ธันวาคม และส่งภายใน ๑ มีนาคม ของรอบปีถัดไป - ระยะเวลาการกักเก็บของ waste ดังกล่าว ไม่ได้มีกำหนดการกักเก็บ (เข้าใจว่าแบบกอ.๑/๑ น่าจะเหมือน เป็น สก.๑ ที่ต้องขอขยายระยะเวลา กัก เก็บใน ๙๐ วัน โดยจะต้องแจ้ง กรอ. ในระบบด้วยนั้น) จาก wording	- ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุมสัมมนา เพื่อ สื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติ ตาม กฎหมายฉบับนี้ - ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อ สื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติ ตามกฎหมายฉบับนี้ - ความหมายของคำว่า “รอบปี” ในประกาศฉบับนี้ หมายถึง ปีปฏิทิน (๑ มกราคม ถึง ๓๑ ธันวาคม) - การกักเก็บตามประกาศฉบับนี้ ไม่มี การกำหนดระยะเวลา แต่เป็นการเก็บ และแจ้งข้อมูลว่าในรอบปีที่ผ่านมายังคงมี ข้อเสียใด กักเก็บไว้หรือไม่

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	พอใจ	เข้าใจว่า กักเก็บได้ตลอดในปีนั้น และส่งรายงานการกักเก็บก่อน ๑ มีนาคมของรอบถัดไป ไม่ต้องขอ กักเก็บโดยการแจ้ง กรอ. ในระบบก่อนใช้หรือไม่ - การขออนุญาตนำ waste ออกนอกบริเวณโรงงานแบบคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน (เข้าใจว่าแบบ กอ.๒ น่าจะเหมือนเป็น สก.๒ ที่ต้องยื่นขอ อนุญาตการจัดการ waste ออกนอก บริเวณโรงงานรายปี หรือเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม ยกเลิกรายการ อนุญาต โดยแจ้ง กรอ. ในระบบฯ) ยังคงเป็นตามเงื่อนไขเดิมไหม - การกำหนดระยะเวลาของการอนุมัติ ของ จนท.กรอ. ควรให้ชัดเจน - สำหรับ ร่าง กฎหมายฉบับใหม่ จาก wording อ่านแล้วเข้าใจว่าส่วนของ รายงานประจำปี (สก.๓) จะไม่มีแล้วใช้ใหม่คะ มีความเห็นว่า ถ้ายกเลิกจะทำให้เราไม่ทราบปริมาณที่แท้จริงหรือไม่คะ เพราะถ้ามีแต่ สก.๒ (เดิม) การขอโควต้า waste บางที่ก็ขอเผื่อ บางที่ก็ขอ แบบ ๑ waste ๒ WP อาจไม่ใช่ ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นจริง แต่ถ้า รายงาน สก.๓ คือเกิดจริง โดย	- ในการขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ยังคงมีหลักการเช่นเดิม แต่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงในขั้นตอนของการยื่นคำขอ รวมไปถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมยกเลิกรายการอนุญาต - ในกระบวนการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และคู่มือประชาชนที่ได้กำหนดไว้ - ประกาศฉบับใหม่จะกำหนดให้มีการแจ้ง รายละเอียดแสดงการจัดการข้อมูลต่าง ๆ ใน ระบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเทียบเท่ากับรายงาน สก.๓ ของประกาศฉบับเดิม โดยที่โรงงานไม่ต้องจัดทำรายงานซ้ำเหมือนเช่นเดิม

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	พอใจ	รายงาน ปริมาณที่นำออกจริง และที่เก็บไว้ ภายในโรงงาน ก็เหมือนพวก Waste ที่ยกเว้นการขอ สก.๒ แต่ต้องรายงาน สก.๓ หรือเปล่าคะ อาจรบกวนให้ ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น - ตามกฎหมาย waste ๒๕๔๘ คือหนังสือสัญญา กอ.๑ ที่เป็นการดำเนินการทำสัญญาระหว่าง ผู้ก่อกำเนิด และผู้รับกำจัด/บำบัด ๗.๑) ในกรณี เช่น ผู้ก่อกำเนิด ส่ง waste ไปกำจัดข้างนอก จะต้องทำสัญญา ดังกล่าว และผู้ก่อกำเนิดไม่ได้มีผู้ขนส่ง ของตัวเองนั้น ทำให้จะต้องทำสัญญา กับผู้รับดำเนินการ (ตาม wording ฉบับร่าง) แล้วถ้าหากว่าผู้รับดำเนินการ กรณี ๑ ผู้รับดำเนินการ และผู้ขนส่ง เป็นชื่อบริษัทเดียวกัน แต่ตอนทำสัญญาทำในนามผู้ขนส่ง แบบนี้ใหม่ กรณี ๒ ผู้รับดำเนินการ และผู้ขนส่ง เป็นชื่อคนละบริษัท แต่อยู่ภายใต้การ ดูแลของผู้รับดำเนินการ ดังนั้นเท่ากับ ว่าบทลงโทษ หรือภายใต้ข้อสัญญาฯ จะเป็นเพียงระหว่าง ผู้ก่อกำเนิด และผู้ขนส่งเท่านั้นใช้ใหม่ มีความเห็นว่าควรมีผลไปถึงปลายทางสุดท้าย คือ ผู้รับดำเนินการด้วยในกรณีที่ ๒ - ควรให้ผู้ก่อกำเนิดมีความรับผิดชอบร่วม ในกรณีที่เกิดการดำเนินการบำบัดและกำจัดอย่างไม่ถูกต้อง และเห็นด้วยในเปลี่ยนแปลงการทำเอกสาร กอ. รูปแบบใหม่ที่กระชับ ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย	- ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับ ผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับ ตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบจะต่างกัน ขึ้นอยู่กับนิติกรรม สัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง - ข้อเสนอแนะนี้สอดคล้องกับร่าง ประกาศฉบับใหม่อยู่แล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
เอกชน	พอใจ	- ก่อนประกาศอย่างเป็นทางการ อยากให้มีการอบรมก่อนค่ะ เนื่องจาก ยังสับสนเรื่องแบบฟอร์ม กอ. ๑-๓ และ กำหนดเวลารายงาน รวมทั้งสอน การใช้ หรือใส่รายละเอียดแบบ กอ.๑-๓ - ควรขยายความหมายของ “ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว” ว่าหมายถึงอะไรบ้าง หากความหมาย ไม่ชัดเจนในการแจ้งรายงานต่าง ๆ อาจจะทำให้มีการรายงานผิดหรือ ไม่ครบถ้วน - ในส่วนของกอ.๕ นั้น เข้าใจว่า เป็นการควรวรรณ สก.๖,๗,๘ เข้าด้วยกัน ใช่หรือไม่ ซึ่งจากที่อ่านร่างกฎหมาย ยังไม่เข้าใจการรายงานแบบฟอร์มนี้ (รูปแบบ การส่งรายงานจะเป็น manual หรือ electronics เพราะ สก. ๖ จะดึงข้อมูล จากการยื่น e-mf) รวมถึงเมื่อมีการส่งมอบวัตถุให้ User คือ ผู้รับมอบ ผู้รับมอบมีการ รายงานตอบอย่างไร (เดิมที่เป็นสก.๙) - ตาม ข้อ ๙ ภายหลังที่ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๘ แล้ว เมื่อมีการนำสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณ โรงงาน ให้แจ้งรายละเอียดการขนส่ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ อธิบดีกำหนด การขนส่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีเอกสารกำกับกับการขนส่งตามแบบ กอ.๓ ท้ายประกาศนี้>> ข้อนี้คือ ต้อง ไปปฏิบัติตามกฎหมายฉบับไหนคะ	- ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อ สื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการ ปฏิบัติตาม กฎหมายฉบับนี้ - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดคำว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดให้ทำ กอ. ๕ แล้ว - การปฏิบัติตามข้อ ๙ ภายหลังที่ได้รับ อนุญาตตามข้อ ๘ แล้ว เมื่อมีการนำ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอก บริเวณโรงงาน ให้แจ้งรายละเอียดการ ขนส่ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด จะมีการออก กฎหมายลำดับรองต่อไป

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	- ข้อ ๑๑ ปัจจุบันผู้ขนส่งวัสดุไม่ใช่แล้วจากผู้ก่อกำเนิด จะเป็นตัวแทนที่ผู้รับกำจัดแต่งตั้ง (ว่าจ้าง) หากต้องให้ผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้แต่งตั้ง ก็จะต้องเป็นทั้งผู้หาผู้ขนส่ง และผู้รับกำจัด เป็นการเพิ่มขั้นตอนการดำเนินการ - ข้อ ๑๓ กรณีที่ผู้รับดำเนินการรับมอบสิ่งปฏิกูลไม่ใช่แล้ว ตามระบบของ กรอ. อย่างถูกต้องแล้ว เป็นการเพิ่มภาระของผู้ก่อกำเนิด ในการติดตามวัสดุไม่ใช่แล้วทุกครั้ง ต้องกำหนดให้ผู้รับดำเนินการ รับผิดชอบภายหลังการรับมอบแล้ว - ข้อ ๒๐ กรณีการรับสารเคมีที่ใช้แล้ว เข้าเพื่อเข้ากระบวนการรีไซเคิล จะไม่สามารถดำเนินการได้ตามประกาศนี้ เนื่องจาก ๑. วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว (สารเคมีใช้แล้ว) รับมาเพื่อปรับปรุงคุณภาพ ให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ไม่ใช่การนำไปกำจัด ๒. ระยะเวลาการรีไซเคิลของสารเคมีที่ใช้แล้ว ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของลูกค้า (ผู้ก่อกำเนิด) ว่าต้องการใช้เมื่อใด ต้องรอรอบผลิตตามความต้องการของลูกค้า ๔) วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว (สารเคมีใช้แล้ว) ที่จะนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล / ปรับปรุงคุณภาพ ต้องรอรอบรวมให้ได้ ปริมาณเพียงพอ เพื่อที่จะนำเข้าไปได้รอบผลิต	- ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบจะขึ้นอยู่กับนิติกรรม สัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง - ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิด ไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น - การกำหนดระยะเวลาในการจัดการ มีการคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสม สำหรับการ จัดการของเสียที่รับเข้ามาดำเนินการ อีกทั้ง ประกาศฉบับนี้ยังได้ขยายระยะเวลาการ เพิ่มเติมจากประกาศฉบับเดิมอีกด้วย

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	ต่อรอบ กรณีลูกค้า (ผู้ก่อกำเนต) มีของเสียเกิดขึ้นน้อย ต้องรอนครบจำนวนจึงจะสามารถ ผลิตได้ จึงอาจจะไม่สามารถจัดการได้ ภายใน ๓๐-๖๐ (กรณีขออนุญาตขยายเวลา) วันตามที่ประกาศกำหนด - ผู้รับบำบัดต้องจัดการของเสียอันตราย ภายใน ๓๐ วัน หากดำเนินการไม่เสร็จสามารถขอขยายการจัดการ โดยแจ้งล่วงหน้า ๕ วันก่อนครบกำหนด และการขอขยายเพิ่มได้ไม่เกิน ๑ รอบ ข้อเสนอแนะ สำหรับกรณีการรับบำบัดด้วยกระบวนการรีไซเคิล เพื่อนำกลับไปใช้ ทดแทนสารเคมีใหม่ไม่ควรกำหนด ระยะเวลา เนื่องจาก ระยะเวลาที่ใช้ในการบำบัดจนส่งคืนให้กับผู้ก่อกำเนต ขึ้นอยู่กับกำลังการผลิต และความต้องการใช้สารเคมีของผู้ก่อกำเนต ซึ่งอาจจะไม่สามารถทันตามกรอบเวลาที่กำหนด แต่การให้บริการในลักษณะการรีไซเคิล เพื่อนำกลับไปใช้โดยผู้ก่อกำเนตฯ นั้น เป็นการยืนยันได้ว่าของเสียดังกล่าว ผู้รับบำบัดจะต้องมีการจัดเก็บรักษาไว้อย่างดี เสมือนเป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิต ซึ่งมีการตรวจนับสต็อกตามมาตรฐานทางบัญชี และ ISO ๙๐๐๑ ในเรื่องการรักษาทรัพย์สินของลูกค้า - การนำของเสียเข้ากระบวนการรีไซเคิล ต้องมีการสะสมให้ได้ปริมาณเพียงพอต่อการนำเข้าสู่ผลิต ซึ่งจะต้องใช้เวลา	- การกำหนดระยะเวลาในการจัดการ มีการคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดการของเสียที่รับเข้ามาดำเนินการ อีกทั้ง ประกาศฉบับนี้ยังได้ขยายระยะเวลาการ เพิ่มเติมจากประกาศฉบับเดิมอีกด้วย

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	ในการรวบรวม - กระบวนการมีขั้นตอน กระบวนการที่ต้องใช้เวลา ตั้งแต่การ ตรวจวิเคราะห์คุณภาพ กระบวนการ กลั่น การรับรองคุณภาพ ซึ่งหากต้อง ส่งวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการภายนอก จะใช้เวลา ๑๕ - ๓๐ วันทำการ และ หากกรณีที่ต้องเสียที่รับเข้ามามีปัญหา ด้านคุณภาพที่ต้องทำการแก้ไข จำเป็นจะต้องมีกระบวนการ ทดลองวิจัย เพื่อแก้ปัญหาซึ่งจะใช้เวลา ยากตัวอย่าง เช่น การทดสอบการเกิด สนิม ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาการติดตาม ผลเป็นเวลา ๓๐-๖๐ วัน กรณีที่มี ประเด็นด้านคุณภาพ ที่ผู้ก่อกำเนิด และผู้รับบำบัดต้อง ตัดสินใจร่วมกัน อาจจะต้องมี การประชุมหารือหรือ ส่งเรื่องเพื่อให้ทางผู้เชี่ยวชาญของ บริษัทแม่ในต่างประเทศตัดสินใจซึ่ง กระบวนการ เหล่านี้ล้วนใช้เวลาทั้งสิ้น - การใช้ระบบ E-fully manifest ในปัจจุบันยังพบปัญหาความไม่เสถียร ของระบบซึ่งปัจจุบันทางผู้ก่อกำเนิด และผู้รับบำบัดแก้ปัญหาโดยการค่อยๆ เข้า E-manifest แบบเดิมแทนสำหรับ รอบการขนส่งนั้น ๆ ในผู้ก่อกำเนิด บางรายยังพบปัญหาความไม่พร้อม ในการใช้ระบบ E-fully manifest ด้วยข้อจำกัดด้านความปลอดภัยที่ไม่ อนุญาตให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในพื้นที่การผลิต	- การแจ้งการขนส่งจะถูกนำไปกำหนด ในกฎหมายลำดับรอง ทั้งนี้ จะได้นำ ข้อเสนอแนะการใช้งานระบบ E-fully manifest ไปปรับปรุงต่อไป

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	- ขอให้เพิ่มเติมคำจำกัดความของคำว่า ของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการรับของเสียไปแล้ว แต่ไม่ได้ทำการรีไซเคิลจริง ข้อเสนอแนะ : ของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ หมายถึงของเสียที่สามารถนำเข้าสู่กระบวนการปรับปรุงคุณภาพ และแปรสภาพของเสียให้เป็นวัสดุที่มีมูลค่าสามารถจำหน่ายหรือนำไปใช้เป็นวัสดุทดแทนที่มีคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าของใหม่ และมีการกำจัดกากตะกอนส่วนที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ในฐานะของผู้ก่อกำเนิดของเสีย - ผู้ก่อกำเนิด ควรเพิ่มเงื่อนไขการปฏิบัติอีก ๑ ข้อ ในกรณีที่มีของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ดังนี้ ข้อกรณีที่ สามารถคัดแยกของเสียที่รีไซเคิลได้ให้ผู้ก่อกำเนิดต้องทำการแยกของเสียออกให้ชัดเจน และส่งให้ผู้รับกำจัดที่รีไซเคิลได้จริงเท่านั้น ห้ามดำเนินการในลักษณะควบรวมกับของเสียที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ ทั้งเรื่องการเหมารวมค่าดำเนินการ และการส่งออกแบบเหมารวมของเสีย - หมวด ๒ ผู้รับดำเนินการ ข้อ ๒๐ ให้เพิ่มเติมต่อท้ายว่า ยกเว้นวัตถุดิบที่สามารถดำเนินการด้วยวิธีรีไซเคิล ไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนี้ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้ออื่น ขอชี้แจง	- การจำแนกของเสียว่าประเภทใดสามารถ รีไซเคิลได้หรือไม่นั้น พิจารณาได้จากรหัสการจัดการ เนื่องจากรหัสของเสียหนึ่งรหัส อาจเป็นของเสียได้หลายชนิด จึงเป็นการยาก ที่จะนิยามคำว่าของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ อีกทั้งกรณีการรับของเสียไปแล้วไม่สามารถ รีไซเคิลได้จริงจะเป็นกระบวนการตรวจกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงาน - หน้าที่ของผู้ประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานกฎหมายกำหนดหน้าที่ให้แยกเก็บของเสียอันตรายและไม่เป็นของเสียอันตรายออกจากกันไว้เป็นการเฉพาะแล้ว - การรับของเสียเข้ามาดำเนินการ หากไม่มีการกำหนดระยะเวลา อาจทำให้ผู้รับดำเนินการ เก็บของเสียไว้โดยไม่มีการจัดการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ ความปลอดภัยได้

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	เพิ่มเติมเหตุผลที่ให้การรื้อไซเคิล ให้น่าเชื่อถือ ไม่เป็นข้ออ้างของผู้รับ ใบอนุญาตประเภท ๑๐๖ ซึ่งสร้างปัญหา บั่นทอนความน่าเชื่อถือของการทำรีไซเคิล ที่แท้จริง และทำให้นโยบาย Circular Economy มีความน่าเชื่อถือ และ ปฏิบัติได้จริง ส่งเสริมให้ผู้ก่อกำเนต ทำการแยกของเสียให้สามารถรีไซเคิล ได้จริง ภาครัฐสามารถให้การส่งเสริม แบบหวังผลได้จริง และควบคุม ผู้ประกอบการที่อ้างการรีไซเคิลแต่รับ ค่ากำจัดต่ำ นำของเสียออกนอกระบบ การควบคุม - ไม่เห็นด้วยในส่วน of ข้อเอกสาร ที่ใช้ รายงานควรเรียก สก. เหมือนเดิม เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนค่ะ เนื่องจาก อาจจะไปเรียกซ้ำกับเอกสาร กอ.๑ เดิม ที่มีอยู่แล้ว - ยังมีประเด็นที่ยังไม่ครอบคลุม เรื่อง การขออนุญาต เช่น เป็นขยะ อันตราย จากฉบับนี้ แต่ไม่เข้าข่าย วัตถุอันตราย ทำให้การรายงาน อิเล็กทรอนิกส์ไม่สามารถทำได้ - อยากให้เขียนเรื่องการนำของเสีย ไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ในแง่ของการ รีไซเคิล ทำได้มากน้อยแค่ไหน ฉบับเก่า และฉบับใหม่ยังไม่เจอ - กอ.๓ เข้าใจว่า	ซึ่งระยะเวลาที่กำหนด มีการคำนึงถึง ระยะเวลาที่เหมาะสมที่โรงงานสามารถ การจัดการของเสียที่รับเข้ามาได้ จนเสร็จ กระบวนการ อีกทั้งประกาศฉบับนี้ ยังได้ ขยายระยะเวลาการเพิ่มเติมจาก ประกาศ ฉบับเดิมอีกด้วย - ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้ มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อ สื่อสารและสร้าง ความเข้าใจในการ ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ - กรณีที่เป็นขยะอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน สามารถรายงานโดยแบบ และวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบ การรายงานข้อมูลกลางของกระทรวง อุตสาหกรรม - ในประกาศฉบับนี้ได้กำหนดรหัสการ จัดการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ไว้แล้ว เช่น รหัส วิธีการจัดการ ๐๓ ๐๔ ๐๕ และ ๐๘ ในบางรหัส

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	เท่ากับ manifest ในปัจจุบันจะเป็นเอกสารที่ซ้ำซ้อน กับในระบบ e- fully และรายงาน manifest หลังขนออกหรือไม่ - การทำ TTLC กับ STLC อยากทราบว่าถ้าต้องการนำขยะอันตรายไปใช้ประโยชน์ต้องตรวจทุกรายการหรือเปล่า กฎหมายไม่ได้บอกละเอียด - ควรเพิ่มเกณฑ์การพิจารณาผลตอบรับ กอ.๒ (สก.๒) เก่า เพราะผู้ประกอบการบางครั้งรอนานมาก แต่พอเวลาผู้ประกอบการส่ง สก.๓ ไม่ตามกำหนดกลับโดนปรับ - กรณีที่จัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในอาคาร สถาพอาคารต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีการระบายอากาศที่เหมาะสม และมีพื้นที่เพียงพอ ต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย คำว่า เหมาะสม หมายความว่าอย่างไร อยากให้ ระบุมาเป็นรูปธรรม เพราะเวลามาตรวจ แต่ละคนก็ตีความไม่เหมือนกัน ต่าง อสจ ตีความแบบนี้ กรอ ตีความ อีกแบบ - กรณีโรงงานที่มีรั้วเดียวกัน แต่จดทะเบียนหลายเลขทะเบียนโรงงาน มีปัญหาจาก ข้อ ๘ อยากให้ช่วยแก้ไข เพราะมีปัญหาในเรื่องของการจัดเก็บแยกตามทะเบียนโรงงาน ทั้งที่เป็นปัญหา	- ควรพิจารณาพารามิเตอร์จากวัตถุดิบ ในกระบวนการผลิตเป็นลำดับแรก - กรอระยะเวลาการพิจารณาเป็นไปตาม พ.ร.บ. อำนวยความสะดวกฯ - ตามประกาศที่จะมีผลใช้บังคับได้มี การกำหนดรายละเอียดไว้แล้ว - การกำหนดให้แยกการจัดเก็บแต่ละเลขทะเบียนโรงงานจะสามารถจำแนกได้ว่าเป็นของเสียชนิดใด ว่าของเสียนั้น ๆ เป็นของผู้ก่อกำเนิดรายใด เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่การจัดการไม่เป็นไปตามที่

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
เอกชน	ไม่พอใจ	จากการที่ กรอ. ตีความต้องการให้เพิ่มเลขทะเบียนโรงงาน หรือให้ ขยายโรงงาน - ควรมีการนำแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่อ้างถึง นำมาให้ดูตามที่เขียนไว้ในร่างกฎหมาย เพื่อจะได้มีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น - อาจเพิ่มภาระให้กับบุคลากรโรงงาน - ในกรณีที่ผู้ก่อการผิดใช้บริการผู้รับดำเนินการที่มีการบริหารจัดการขนส่งของตนเองอยู่แล้ว ผู้ก่อการผิดจำเป็นต้องแต่งตั้งตัวแทนหรือไม่ ทั้งนี้การแต่งตั้งตัวแทนผู้ขนส่งเดิมที่ผู้รับดำเนินการจะมีระบบขนส่งเป็นของตนเอง หรือว่าจ้าง outsource ซึ่งมี การบริหารจัดการภายในเองอยู่แล้ว การที่ให้ผู้ก่อการผิดต้องมาแต่งตั้งเพิ่มเติม มีความเห็นว่าซ้ำซ้อน และเพิ่มภาระงาน หรือในกรณีที่ต้องเปลี่ยนรถขนส่งหากมีปัญหา รถก็อาจไม่อยู่ในทะเบียนที่ทำการแต่งตั้งไว้แต่ต้น ซึ่งเช่นกรณีนี้ไม่อาจจะควบคุมได้ - ทางผู้ก่อการผิดหาก ได้ดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติที่ทาง กรอ. กำหนดแล้ว มีการอนุมัติเรียบร้อยแล้ว ในการติดตาม หรือตรวจสอบอาจจะต้องมีขั้นตอนและวิธีการ	ได้รับอนุญาต จะให้ทำให้ทราบได้ว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ก่อการผิดรายใด - ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้ แบบต่าง ๆ ที่ระบุในร่างประกาศฯ ฉบับนี้รับฟังความคิดเห็นแนบอยู่ท้ายประกาศแล้ว หน้า ๗๓-๗๔ - เป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการโรงงานที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อการผิดกับผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการ กรณีที่ผู้ก่อการผิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ก่อการผิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบจะขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง - ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบ (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อการผิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	พอใจ	- กรณีที่จัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในอาคาร สถาพอาคารต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีการระบายอากาศที่เหมาะสม และมีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย ควรเพิ่มเติมให้จัดให้เป็นสัดส่วน และแยกเก็บตามลักษณะคุณสมบัติทางเคมี - ควรมีการขอให้รายงานการเก็บกักอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ในรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน เพราะการแจ้งประจำปี ๑ ครั้ง จะไม่เป็นผลดี หากโรงงานเก็บกักไว้จำนวนมาก ไม่นำออก และเจ้าหน้าที่ไม่ทราบ จะมีความสุ่มเสี่ยงต่อการสร้างปัญหาเหตุเดือดร้อนได้ เช่น ฟุ้งกระจาย หรือกลิ่นเหม็นสู่พื้นที่ชุมชน หากเป็นไปได้ก็ควรคงไว้ซึ่งการขออนุญาตครอบครองไว้ เหมือนฉบับเดิมเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การขอครอบครองปริมาณมาก ก็จะไม่อนุญาต เพราะมีปริมาณมากพอที่จะนำออกไปจาก โรงงานได้แล้ว ลดความเสี่ยงต่อการสร้างปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ในข้อ ๕ นิยามของคำว่าสิ่งปฏิกูล มีความขัดแย้งกับข้อ ๖ ในข้อ ๕ นิยามคำว่า "สิ่งปฏิกูล" และ "วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว" ไม่มีที่ระบุว่า "ของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต หรือการประกอบกิจการของโรงงาน"	- ได้มีการกำหนดเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวแล้ว - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้เป็นการรายงานการกักเก็บปริมาณของเสียที่คงค้าง ณ ช่วงเวลาที่รายงาน - ประกาศที่จะประกาศใช้มีการปรับปรุง และแก้ไขนิยามแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจ คลาดเคลื่อนแล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	พอใจ	- เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ทบทวนเพิ่มเติมนิยามของคำว่า "สารอันตราย" เนื่องจากมีการพูดถึงใน ภาควงกที่ ๑ และ ๒ - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ตาม แบบ กอ.๑ พิจารณาเพิ่มเติม การระบุ ปลายทางที่ส่งของเสียไปกำจัด - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ข้อ ๑๐ ขยายความคำว่า "ระงับการ แจ้งรายละเอียดการขนส่ง" ให้ชัดเจน เช่น ระงับการดำเนินงานขนส่งของเสีย - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ตาม ประกาศตัวเดิมจะมีกำหนดระยะเวลา การครอบครองของเสียไว้ใน โรงงาน ไม่เกิน ๙๐ วัน แต่ฉบับปัจจุบันไม่มี กำหนดไว้ พิจารณาทบทวนความ เหมาะสมของการกำหนด - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ข้อ ๒๐ ที่กำหนดระยะเวลาการจัดการของเสีย ไม่สอดคล้องกับ ประกาศ กรอ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการ จัดการสิ่งปฏิกูลฯ ของผู้ประกอบการ กิจการบำบัด และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ พิจารณา ทบทวนการกำหนดระยะเวลาที่ เหมาะสม เพื่อให้การจัดการของเสีย เป็นไปอย่างเหมาะสม	- สารอันตราย หมายถึง ของเสีย อันตรายในประกาศฉบับนี้ - การระบุปลายทางใช้สำหรับเมื่อมี การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออก นอกบริเวณโรงงาน - หมายถึงการระงับการแจ้งตาม เอกสารแสดงการจัดการ - ได้กำหนดวิธีการให้ผู้ก่อกำเนิด ดำเนินการให้เหมาะสม เช่น การแยกเก็บ การตรวจสอบ การจัดการ ตามข้อ ๗ - ยกเลิกประกาศ กรอ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการ จัดการสิ่งปฏิกูลฯ ของผู้ประกอบการ บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ และใช้ประกาศ ฉบับใหม่ทดแทน ดังนั้น ระยะเวลาที่ใช้ สำหรับจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ ไม่ใช้แล้ว จึงเป็นไปตามประกาศฉบับนี้

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	พอใจ	- เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ในภาคผนวกที่ ๒ ชื่อเรื่องควรเพิ่มเติมคำว่า "ของเสียอันตราย" - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ในภาคผนวกที่ ๒ ข้อ ๔ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทสารพิษ ข้อย่อย ๔.๑ พิจารณาทบทวนเพิ่มเติมคำว่า "หรือมีองค์ประกอบของสารที่มีความเป็นอันตราย" เนื่องจากในภาคผนวกที่ ๑ ของเสียบางชนิดมีคำว่าสารอันตราย หรือมีองค์ประกอบของสารอันตราย ซึ่งถือว่าเป็นของเสียอันตราย - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ในภาคผนวกที่ ๒ ข้อ ๔ ข้อย่อย ๔.๒ พิจารณาเพิ่มเติมสารในกลุ่ม VOCs เพิ่มเติม - เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ตามแบบ กอ.๓ พิจารณาเพิ่มเติม วันที่รับมอบของเสียจากผู้ขนส่ง - ภาคผนวกที่ ๒ ข้อ ๕ ๕.๑ ควรมีทบทวนและพิจารณาปรับปรุงค่า Total Threshold Limit Concentration (TTLC) สำหรับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants: POPs) ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ให้สอดคล้อง กับค่า Low POPs Content สำหรับสาร	- คำว่า "ของเสียอันตราย" ได้กำหนดนิยาม ไว้แล้วโดยให้พิจารณาลักษณะและคุณสมบัติของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ใน ภาคผนวกที่ ๒ - สารอันตราย หมายถึง ของเสียอันตรายในประกาศฉบับนี้ - การพิจารณากำหนดองค์ประกอบของสาร ในข้อ ๔.๒ ประยุกต์มาจาก California EPA ซึ่งมีความเหมาะสมแล้ว - ประกาศฉบับที่จะประกาศใช้ มีการปรับแก้ไขให้มีวันที่รับมอบของเสียจากผู้ขนส่งแล้ว - กำหนดให้ใช้ค่าเดิม เนื่องจากตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ไม่มีการกำหนดการ วิเคราะห์แบบวิธี Waste Extraction Test (WET)

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	พอใจ	POPs แต่ละชนิดที่แนะนำไว้ในแนวทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการของเสียที่ประกอบ มี หรือปนเปื้อนด้วย สาร POPs อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Technical Guidelines for the Environmentally Sound Management of Wastes Consisting of, Containing or Contaminated with Persistent Organic Pollutants) ที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐภาคี สมัยต่างๆ แล้ว ซึ่งสามารถอ้างอิงได้ ตามลิงก์ต่อไปนี้ - การพิจารณาเพิ่มเติมระบบการตรวจสอบ/สอบทานสมดุลมวลหรือการไหลของวัตถุดิบและของเสียในระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกากอุตสาหกรรมที่เข้าข่ายเป็นอันตราย ตามที่บ่งชี้ได้ตามภาคผนวกที่ ๑ และภาคผนวกที่ ๒ เพื่อประโยชน์ในการติดตามและบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมในภาพรวม รวมทั้งการเอื้อประโยชน์ในการหมุนเวียนกากอุตสาหกรรมบางประเภท ในระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนตาม BCG economic Model (อาจเพิ่มเติมรวมในประกาศฉบับนี้หรือแยกต่างหาก ตามดุลยพินิจซึ่งสอดคล้องกับบริบท (Context) ระเบียบแบบแผน (Modality ๗ ของหน่วยงาน) ระบบนี้อาจประยุกต์ใช้แนวคิดการตรวจสอบ	- ในร่างประกาศได้กำหนดให้ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องจัดทำรายงานการจัดการวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์รายเดือน โดยจัดส่งภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป การจัดส่งรายงานให้จัดส่งโดยแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการทวนสมดุลมวลหรือการไหลของวัตถุดิบ และของเสียในระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	พอใจ	โดยบุคคลที่สามที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีความน่าเชื่อถือ (mrd Party/External Auditing System) เช่น การตรวจสอบบัญชีงบดุลทางการเงินโดยผู้สอบบัญชี เป็นต้น - การพิจารณานำหลักความรับผิดชอบของเจ้าของของเสีย (Generator Liability) และหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility) มาใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติเป็นรูปธรรมกับการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย หลักการแรกมีการเขียนไว้ในกฎระเบียบเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมไว้บ้างแล้ว แต่ไม่เคยถูกนำมาบังคับใช้อย่างจริงจัง อย่างเช่นที่เห็นทุกวันนี้ เมื่อของเสียถูกส่งต่อให้กับผู้รับดำเนินการแล้ว ไม่เคยมีการติดตามว่าของเสียของตนได้รับการจัดการถูกต้องเรียบร้อยแล้วหรือไม่ ทำให้ของเสียก็ถูกปล่อยทิ้งในครอบครองของผู้รับดำเนินการ เมื่อเจอผู้รับดำเนินการไม่มีความรับผิดชอบ ก็เกิดการนำไปลักลอบทิ้งในที่ทางสาธารณะ หรือในโรงงานซึ่งถูกวางแผนทิ้งในภายหลัง (Abandoned Facilities) เช่นที่มีกรณีเป็นข่าวและคดีฟ้องร้องในปัจจุบัน - การกำหนดให้มีการวางหลักประกันทางการเงิน (กองทุนหมุนเวียน ประกันภัย	- ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบ (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น - อก. มีแนวนโยบายที่จะแก้ไขกฎหมายว่า ด้วยโรงงานให้มีการจัดตั้ง

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	พอใจ	พันธบัตร Bank guarantee ฯลฯ) - การกำหนดขั้นตอน แผน และเงื่อนไขเมื่อมีการปิดโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีการก่อกำเนิดและรับดำเนินการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ให้ต้องมีการจัดการกากอุตสาหกรรมดังกล่าวตามหลักวิชาการและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและรายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายใน/โดยรอบโรงงานหรือ สถานประกอบการที่จะปิดดำเนินการในช่วงระยะเวลาที่แน่ใจได้ว่าไม่มีการจัดการกากอุตสาหกรรมดังกล่าวภายในพื้นที่โรงงานหรือสถานประกอบการ อย่างไม่ถูกต้องและมีข้อขัดแย้งกฎหมาย	กองทุนเพื่อแก้ไข ปัญหาในอนาคต - ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมีการกำหนด ขั้นตอน และวิธีการไว้เป็นการเฉพาะอยู่แล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	ไม่พอใจ	- สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่ไม่เป็นอันตราย อาทิเช่น เศษไม้, ปีกไม้, ทลาย ปาล์มเปล่า หรือเศษกิ่ง หั้วปลา เป็นต้น ควรนิยาม ไม่เป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือ ยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตนำออก - ให้เพิ่มเติมรหัสของเสีย ๖ หลัก ในหมวดแปรรูป หรือการผลิตยางจากยางพารา การผลิตน้ำมันจากปาล์มน้ำมันเพิ่มเติมซึ่งไม่ได้ถูกกำหนด	- สำหรับวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสีย อันตราย อาทิเช่น เศษไม้, ปีกไม้, ทลาย ปาล์มเปล่า หรือเศษกิ่ง หั้วปลา เป็นต้น กรอ. จะได้ออกกฎหมายลำดับรองเพื่อประกาศยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตนำออกนอกบริเวณโรงงาน - ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
หน่วยงาน รัฐ	ไม่พอใจ	- ให้ยกเลิกรหัสของเสียในหมวด ๑๘ (การสาธารณสุขสำหรับมนุษย์ และสัตว์ รวมทั้งการวิจัยทาง สาธารณสุข) ทั้งหมดเนื่องจากมี กฎหมายอื่นควบคุม และอาจไม่เข้า ข่ายการเป็นโรงงาน เนื่องจากไม่ถูกจัด ในประเภทหรือชนิดของโรงงานทั้ง ๑๐๗ ลำดับ	- ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยได้ กำหนดรหัสหมวดที่ ๑๘ เป็นรหัสสำหรับ โรงงานตามมาตรา ๔/๑

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	- ประกาศฉบับนี้กำหนดให้เฉพาะ ผู้ก่อกำเนิดเท่านั้น ที่มีอำนาจในการ แต่งตั้งตัวแทนการขนส่ง ซึ่งปัจจุบัน ผู้รับกำจัดบำบัดจะเป็นผู้จัดเตรียมรถ ขนส่งเป็นหลัก แต่หากไปกำหนดให้ ผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้จัดหาจัดเตรียม แต่งตั้ง จะเป็นการเพิ่มภาระให้กับ ผู้ก่อกำเนิด หรือไม่ - ในแบบฟอร์ม กอ.๔ ให้กำหนด ทะเบียน รถขนส่งไว้ หากมีกรณี ฉุกเฉินรถเสีย ระหว่างทาง ต้องมีการ เปลี่ยนรถที่ไม่ใช่ทะเบียนที่ได้รับการ แต่งตั้งไปจะสามารถทำได้หรือไม่	- ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับ ผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็น นิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับ ตัวแทนนั้นๆ ภาระ ความรับผิดชอบระหว่าง กันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้น ๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับ ผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็น นิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับ ตัวแทนนั้น ๆ ภาระ ความรับผิดชอบระหว่างกัน ขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้น ๆ ซึ่งจะต้อง เรียกร้องกันเอง

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	- เอกสารกำกับการณ์ขนส่งที่ออกมา ยังคงต้องยึดจำนวนสำเนาและนำส่ง แต่ละสำเนา ตามประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสาร กำกับการณ์ขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ.๒๕๔๗ อยู่หรือไม่ - ถ้ากรณีที่ได้รับดำเนินการเป็นคน แต่งตั้ง ตัวแทนขนส่งเดิมอยู่แล้ว ผู้ก่อการณ์จำเป็นต้องแต่งตั้งผู้ขนส่งใหม่ หรือไม่ เพื่อให้เป็นไปตามประกาศนี้คะ - การวิเคราะห์หาค่าปริมาณความ เข้มข้นทั้งหมดของสารอันตราย (Total Concentration) วิธีวิเคราะห์ ใช้อ้างอิง ตาม US EPA SW-๘๔๖ อยู่แล้ว น่าจะเปิดกว้างให้ใช้วิธี วิเคราะห์โน้นโดยไม่ต้องกำหนดวิธี อย่างจำเพาะเจาะจง กล่าวให้ง่าย ๆ คือ ขอให้เป็นวิธีที่อยู่ใน US EPA-๘๔๖ ก็นับว่าใช้ได้ เพื่อยืดหยุ่นการวิเคราะห์ พารามิเตอร์ต่าง ๆ แต่ยังคงอยู่บน มาตรฐาน EPA - การสะกดคำยังพบการสะกดคำ จากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยผิด เช่น ชื่อธาตุ Ni ควรแก้เป็น นิกเกิล	- การจัดทำเอกสารแสดงการจัดการ ตามประกาศนี้ จะใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการณ์ขนส่งของเสีย อันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อ ยกเว้นกรณีที่ได้ดำเนินการตามประกาศ ฉบับใหม่นี้แล้วไม่ ต้องปฏิบัติตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการณ์ขนส่งของเสีย อันตราย พ.ศ.๒๕๔๗ - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน - เป็นตามวิธีที่ US EPA SW-๘๔๖ กำหนด - ได้เปลี่ยนการใช้ตัวสะกดเป็นตาม ราชบัณฑิตแล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	Se ควรแก้เป็น ซีลีเนียม นอกจากนี้ยังมี Cr๖+ Cr๓+ ที่เขียนทับศัพท์ แต่สะกดต่างจากกฎหมายควบคุมการระบายน้ำทิ้งของ กรอ. เอง ดังนั้นควรตรวจสอบการสะกดคำและน่าจะใช้ให้ถูกต้อง ตามราชบัณฑิตหรือให้สอดคล้องกับ กฎหมายอื่น ๆ ของ กรอ. - ข้อ ๑๖ ห้ามรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๘ เข้ามาจัดการ เว้นแต่สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย และได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต ตามข้อ ๘ ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการของข้อ ๑๖ แต่เมื่ออ่านอย่างละเอียดแล้ว สามารถแปลความได้ว่า “ผู้รับกำจัดจะสามารถรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อนำมาจัดการได้เฉพาะที่ได้รับอนุญาตตาม กอ.๒ เท่านั้น ยกเว้นสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย และได้รับการยกเว้นให้ไม่ต้องขออนุญาตตาม กอ.๒” จึงทำให้สามารถรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนี้ได้ แม้ว่าจะใน รง.๔ จะไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานก็ตาม - ข้อ ๑๗ ต้องเก็บตัวอย่างตามวิธีการ สุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบลักษณะสำคัญที่ใช้ยืนยันหรือระบุวัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้แน่ชัดทุกครั้งที่มีการรับ	- ได้แก้ไขประเด็นนี้แล้ว - ข้อ ๑๗ มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการทวนสอบเมื่อมีการส่งมอบและรับของเสียระหว่างโรงงานผู้ก่อกำเนิดและโรงงานผู้รับดำเนินการ โดยใช้หลักการ

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	วัสดุที่ไม่ใช้แล้วเข้ามาจัดการ และต้องจัดส่งผลวิเคราะห์ดังกล่าวให้กับผู้ก่อกำเนิดด้วย ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการของการสุ่มตัวอย่างเพื่อพิสูจน์ลักษณะสำคัญของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว แต่ยังไม่ชัดเจนในหลักการของการสุ่มตัวอย่างที่จะให้ผู้รับกำจัดไปดำเนินการอย่างไร (“ต้องเก็บตัวอย่างตามวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่าง”) นอกจากนี้ หากผลวิเคราะห์สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ไม่สอดคล้องกับสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ได้รับอนุญาต ผู้รับกำจัดต้องทำอะไรต่อไป (ไม่ได้กำหนดไว้ในประกาศ) - ข้อ ๑๘ ต้องใช้เอกสารกำกับการขนส่ง (กอ.๓) และแจ้งรายละเอียดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นลำดับ ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการ แต่ยังมีคำถามไม่ชัดเจนว่า ถ้าสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น เป็นของเสียเคมีวัตถุ การจัดทำเอกสารกำกับการขนส่ง จะใช้แบบ กอ ๐๓ หรือใช้แบบตามประกาศ อก. เรื่องระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่หรือไม่ - ข้อ ๑๙ วัตถุที่รับเข้ามาจัดการต้องดำเนินการดังนี้ ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ - ไม่เห็นด้วย	ตรวจสอบที่ เรียกว่า Fingerprinting ซึ่งได้ปรับแก้ไขให้ ชัดเจนมากยิ่งขึ้นแล้ว - การจัดทำเอกสารแสดงการจัดการตามประกาศนี้ จะใช้แทนแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ - ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นแล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	กับหลักการ การจัดเก็บนอกอาคาร เพราะจาก เหตุการณ์ที่ผ่านมา การ จัดเก็บนอก อาคารสร้างผลกระทบ ให้กับชุมชนและ สิ่งแวดล้อมอย่าง รุนแรง - ข้อ ๒๐ วัตถุบิที่ไม่เป็นของเสีย อันตรายต้องจัดการภายในหกสัปดาห์ เว้นแต่การจัดการวัตถุบิที่เป็นกาก ตะกอนชีวภาพที่ไม่เป็นของเสีย อันตรายโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือ สารปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งร้อยแปดสัปดาห์ สำหรับ วัตถุบิที่เป็นของเสียอันตรายต้อง จัดการภายในสามสัปดาห์นับตั้งแต่ วันที่รับมอบวัตถุบิจนถึงวันที่จัดการ แล้วเสร็จ ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ – เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรปรับ วิธีการเขียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ ชัดเจนและ ตรงกันทั้งผู้บังคับใช้ กฎหมายและผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย “วัตถุบิที่ไม่เป็นของเสียอันตรายต้อง จัดการภายในหกสัปดาห์นับตั้งแต่วันที่ รับมอบวัตถุบิจนถึงวันที่จัดการแล้ว เสร็จ เว้นแต่การจัดการวัตถุบิที่เป็น กากตะกอนชีวภาพที่ไม่เป็นของเสีย อันตรายโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือ สารปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้ว เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสัปดาห์ สำหรับวัตถุบิที่เป็นของเสียอันตราย ต้องจัดการภายในสามสัปดาห์นับตั้ง แต่วันที่รับมอบวัตถุบิจนถึงวันที่จัดการ แล้วเสร็จ”	- ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีชัดเจนมาก ยิ่งขึ้นแล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	- ภาคผนวกที่ ๑ รหัสของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการของการกำหนดรหัสของเสีย แต่อย่างไรก็ตาม ควรทำความเข้าใจกับผู้ประกอบกิจการโรงงานในการแจ้งรหัสของเสีย เนื่องจากที่ผ่านมาการรหัสของเสียมีจำนวนมากทำให้ผู้ประกอบการโรงงานไม่สามารถแจ้งได้ถูกต้อง - ภาคผนวกที่ ๒ ลักษณะและคุณสมบัติของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ - มีข้อห่วงกังวลว่า การกำหนดความเป็นอันตรายตามข้อ ๔ “วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทสารพิษ (Toxic Substance)” ตามประกาศ อก. ว่าด้วยเรื่องระบบจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายที่มีรายละเอียดการจำแนกความเป็นอันตรายที่มาก จำเป็นต้องทำความเข้าใจกับพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบกิจการโรงงาน - ภาคผนวกที่ ๓ รหัสวิธีการในการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ๐๔๖ ใช้วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (use as fuel substitution	- รหัสของเสีย และรหัสวิธีการจัดการมีลักษณะเป็นเช่นเดียวกับประกาศฉบับเดิม (ปี ๒๕๔๘) ซึ่งร่างประกาศฉบับนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๖) ได้ปรับปรุงรหัสของเสีย และรหัสวิธีการจัดการให้มีความชัดเจนและครอบคลุมกับชนิดของเสียและวิธีการจัดการของเสียที่เป็น ปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา รวมทั้ง E-Learning เพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติ ตามกฎหมายฉบับนี้ - ได้ปรับแก้แล้ว - เนื่องจากต้องการสนับสนุนการนำกากอุตสาหกรรมไปเป็นทรัพยากรหมุนเวียน สำหรับแหล่งที่ใช้ประโยชน์ตามประเภทที่แตกต่างกัน สำหรับประเด็นค่ามาตรฐาน emission ของ

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	พอใจ	or burn for energy recovery) โดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ๐๔๗ ใช้วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (use as fuel substitution or burn for energy recovery) โดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ – มีข้อห่วงกังวลว่า (ร่าง) ประกาศนี้ยังไม่ได้กำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษอากาศจากเตาเผา (Incinerator) ของเสียไม่อันตราย (รหัส ๐๔๖) แต่ประกาศ อก. ฉบับเดิมได้กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ ๔ จึงควรพิจารณากำหนดให้ชัดเจน หรือมอบหมายให้ กทส. ออกประกาศมาตรฐานในเรื่องนี้ เพราะมีความเป็นห่วงเรื่องการระบาย Dioxin ออกจากปล่องของเตาเผา - โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าที่เผาของเสียจากโรงงานโดยตรงในเตาเผา ต้องเพิ่มโรงงานลำดับที่ ๑๐๑ หรือไม่ และต้องจัดทำรายงาน EIA ของโรงงาน ๑๐๑ หรือไม่ และเหตุใดจึงเพิ่มเฉพาะรหัสกำจัดของเสียให้กับโรงงานเผาของเสียเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าเท่านั้น ทั้งที่โรงงานประเภทอื่น เช่น รื้อ ตัด ถอน แขนขุดเจาะ รีไซเคิลแผงโซลาร์เซลล์ บด ย่อยอิเล็กทรอนิกส์ ก็ยังไม่มีรหัสกำจัดที่ตรง ๆ เหมือนกัน	โรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชนิด ต่าง ๆ อยู่ระหว่างการปรับปรุงเช่นเดียวกัน

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	ไม่พอใจ	- จากคำนิยาม วัตถุดิบ อยากให้ขยาย ความของคำว่า “ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว” ว่าหมายถึงอะไร และกรณีที่ผู้ก่อกำเนิด จะส่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้วมากำจัดจะต้องขออนุญาตก่อนส่งกำจัดหรือไม่ - คำนิยาม ผู้รับดำเนินการ ควรต้อง ระบุว่าเป็นโรงงานอุตสาหกรรมด้วย หรือไม่ - กรณีที่ผู้รับดำเนินการรับของเสียจากผู้ก่อกำเนิดที่ไม่ใช่โรงงานอุตสาหกรรม จะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ เช่น โกดัง/คลังสินค้า หน่วยงานราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือห้องแลปมหาวิทยาลัย - แบบฟอร์ม กอ.๓ ตามประกาศนี้ใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้เลยใช่หรือไม่ ในส่วนของการเก็บหลักฐานยังคงยึดตามเดิมอยู่หรือไม่ เช่น จำนวนสำเนาของเอกสาร หรือการส่งฉบับต่าง ๆ เนื่องจากยังไม่มีมีการประกาศยกเลิกประกาศปี ๒๕๔๗ ดังกล่าว ดังนั้น ผู้ประกอบการจะต้องใช้แบบฟอร์มไหน	- ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดคำว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ได้ระบุให้ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานไว้แล้ว - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้กับผู้ก่อกำเนิดที่เป็นโรงงานเท่านั้น - แบบฟอร์ม กอ.๓ ตามร่างประกาศนี้ใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	ไม่พอใจ	- เดิมผู้ก่อกำเริบและผู้รับกำจัด/ บำบัด ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถแต่งตั้ง ตัวแทนผู้ขนส่งได้ แต่ประกาศฉบับนี้ กำหนดให้เฉพาะผู้ก่อกำเริบเท่านั้น ที่มีอำนาจในการแต่งตั้งตัวแทนการขนส่ง ซึ่งปัจจุบันผู้รับกำจัดบำบัดจะเป็นผู้จัดเตรียมรถขนส่งเป็นหลัก แต่หากไปกำหนดให้ผู้ก่อกำเริบเป็นผู้ จัดหาจัดเตรียมแต่งตั้งจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ก่อกำเริบหรือไม่ - ในแบบฟอร์ม กอ.๔ ให้กำหนด ทะเบียนรถขนส่งไว้ หากมีกรณีฉุกเฉิน รถเสียระหว่างทาง ต้องมีการเปลี่ยนรถที่ไม่ใช่ทะเบียนที่ได้รับการแต่งตั้งไปจะสามารถทำได้หรือไม่ - กรณีที่ผู้ก่อกำเริบแต่งตั้งผู้ขนส่งนั้น ผู้ขนส่งยังคงต้องจัดทำรายงาน สก.๔ อยู่หรือไม่ - กรณีที่ไม่ได้เป็นโรงงานใน ๑๐๗ โรงงาน จะได้รับการยกเว้นหรือไม่	- ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเริบกับ ผู้ขนส่งและหรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเริบไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็น นิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ก่อกำเริบกับ ตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบจะร่วมกัน ขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้น ๆ ซึ่งจะต้อง เรียกร้องกันเอง - สามารถกระทำได้ - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเริบกับ ผู้ขนส่งและหรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเริบไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็น นิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ก่อกำเริบกับ ตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบจะร่วมกัน ขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้น ๆ ซึ่งจะต้อง เรียกร้องกันเอง - กรณีที่ไม่ได้เป็นโรงงานใน ๑๐๗ โรงงาน ไม่ถูกควบคุมตามประกาศฉบับนี้

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ประชาชน	ไม่พอใจ	- กรณีผู้รับกำจัดจะรับของเสียจากกลุ่มที่ไม่ใช่โรงงาน แต่เป็นคลังสินค้า หน่วยงานราชการ อบจ.ต่าง ๆ หรือ ห้องแลปมหาวิทยาลัยจะดำเนินการรับกำจัดได้หรือไม่ - การเก็บตัวอย่างทุกครั้งที่มีการรับ หมายถึง ครั้งแรกก่อนรับเข้าดำเนินการ หรือว่าหมายถึงทุกครั้งที่ได้รับของเสียเข้าดำเนินการแล้ว กรณีที่ขนส่งทุกวัน จะต้องเก็บส่งวิเคราะห์ทุกวันเลยหรือไม่ ผลวิเคราะห์เป็นแบบไหนจำเป็นต้อง Full analysis หรือใช้เป็น F/T ได้ กรณีต้องส่งผลวิเคราะห์ให้ผู้ก่อกำเนิด ทุกครั้งจะเป็นการเพิ่มภาระงานและภาระค่าใช้จ่ายหรือไม่ - ผู้ก่อกำเนิด ตามหมวด๑ และ ผู้รับดำเนินการ ตามหมวด ๒ ควรมี บุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมประจำโรงงาน ที่ดูแลจัดการระบบ (พบว่ากฎหมาย ฉบับเดิม ให้ปฏิบัติตามประกาศ อก. ฉ. ๒ พ.ศ.๒๕๕๔)	- ผู้รับดำเนินการจะสามารถรับกำจัด จะรับของเสียจากกลุ่มที่ไม่ใช่โรงงานต้องเป็นโรงงานลำดับที่ ๑๐๑ และ ๑๐๖ เท่านั้น - หมายถึงทุกครั้งที่ได้รับของเสียเข้าดำเนินการ ผลวิเคราะห์แบบ Full analysis จะใช้ประกอบการพิจารณาการ นำของเสียออกนอกบริเวณโรงงาน ส่วน กรณี F/T เป็น การตรวจสอบลักษณะ สำคัญในแต่ละครั้งที่ รับของเสียเข้ามาดำเนินการ - มีกฎหมายบังคับโดยเฉพาะอยู่แล้ว

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
สถาบัน การศึกษา	พอใจ	- แบบรายงานการกักเก็บสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในบริเวณโรงงาน (อก. ๑/๑) คือ แบบรายงานประจำปีใน การ จัดเก็บของเสียในรอบปีที่ผ่านมา โดยส่ง ก่อน ๑ มีนาคม ของปีถัดไปใช่หรือไม่	- ใช่ แต่ทั้งนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลง กาหนดการรายงานตามระยะเวลาที่ เหมาะสม

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
สถาบัน การศึกษา	พอใจ	- ร่าง กฎหมายฯ หมวดที่ ๑ ผู้ก่อกำเนิด ข้อ ๗(๔) อธิบายไม่ชัดเจน ว่าการจัดการของเสียภายในบริเวณ โรงงาน หรือแบบรายงานการจัดการ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบริเวณ โรงงาน (กอ.๑/๒) ควรต้องขออนุญาต และได้รับอนุญาต ก่อนจัดการหรือไม่ - ต้องแจ้งการขนส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตราย ตามเอกสารกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (กอ.๓) ใช่หรือไม่ (เนื่องจากกฎหมายเดิมต้องแจ้งการขนส่งเฉพาะของเสียอันตรายเท่านั้น) - หนังสือแต่งตั้งตัวแทนเพื่อเป็น ผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (กอ.๔) ควรขออนุญาตพร้อม แบบ คำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุ ที่ไม่ใช้แล้ว ออกนอกบริเวณโรงงาน (กอ.๒) ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ เลยหรือไม่ - ในหมวด ๒ ผู้รับดำเนินการ ข้อ ๒๐ ความในวรรคแรก ควรเรียงลำดับความ ดังนี้ “วัตถุที่เป็นของเสียอันตราย ต้องจัดการภายในสามสิบวัน สำหรับ วัตถุที่ไม่เป็นของเสียอันตรายต้อง จัดการภายในหกสิบวัน เว้นแต่การ จัดการวัตถุที่เป็นกากตะกอน ชีวภาพ ที่ไม่เป็นของเสียอันตรายโดย	- การจัดการของเสียภายในบริเวณ โรงงาน เป็นการรายงานข้อมูลมิใช่เป็น การขออนุญาต แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด - ต้องแจ้งการขนส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตราย ตามเอกสารแสดงการจัดการ - ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน - การเรียงลำดับดังกล่าวตามลักษณะ ของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย และ ของเสียอันตรายตามลำดับ

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
สถาบัน การศึกษา	พอใจ	วิธีการหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดิน ต้องจัดการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่ง ร้อยแปดสิบวันตั้งแต่วันที่รับมอบ วัตถุดิบจนถึงวันที่จัดการแล้วเสร็จ” - รหัสของเสีย ๑๒ ๐๑ ๐๑ เศษเหล็ก เหล็กกล้า และเหล็กกล้าไร้สนิมจาก การตะไบ การเจียร หรือการกรึง (ferrous metal filings and turnings) ควรต้องปรับคำ ภาษาอังกฤษด้วยหรือไม่ - รหัสของเสีย ๑๙ ๐๓ ๐๔ HA และ ๑๙ ๐๓ ๐๖ HA ควรแก้ความ เป็นอันตรายจาก HA เป็น HM หรือไม่ เนื่องจากมีคู่มือรหัสของเสียที่ไม่ เป็นอันตรายคือรหัส ๑๙ ๐๓ ๐๕ และ ๑๙ ๐๓ ๐๗ - ควรเพิ่มรหัสของเสีย แผงเซลล์ แสงอาทิตย์ และหลอดฟลูออเรสเซนต์ หรือไม่ - ความในภาคผนวก ๒ ข้อ ๑.๒ และ ๓.๗ ความดัน ๑ บรรยากาศ อุณหภูมิ ควรเป็น ๒๐ หรือ ๒๕ องศาเซลเซียส - ภาคผนวก ๒ ข้อ ๔ วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ประเภทสารพิษ (Toxic substances) ในข้อ ๔.๑ จะตัดสินความเป็น อันตรายของของเสียจาก SDS ของ สารตั้งต้นที่ก่อให้เกิดของเสีย	- ใช้ตามรูปแบบเดิมซึ่งเป็นรูปแบบของ EU - ใช้ตามรูปแบบเดิมซึ่งเป็นรูปแบบของ EU - แผงเซลล์แสงอาทิตย์ และหลอด ฟลูออเรสเซนต์ ได้กำหนดให้ใช้รหัส ๑๖ ๐๒ ๑๕ - ใช้ความดัน ๑ บรรยากาศ อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส - SDS ของสารตั้งต้น

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
สถาบันการศึกษา	พอใจ	หรือต้องจัดทำ SDS ของของเสียโดยเฉพาะ (ควรต้องบอกวัตถุประสงค์ในการเพิ่มข้อมูลข้อ ๔.๑) - รหัสกำจัด ๐๓๑ และ ๐๓๙ ต่างกันอย่างไร [๐๓๑ เป็นวัตถุดิบทดแทน (use as raw material substitution) ตามวัตถุประสงค์เดิมให้ระบุกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ และ ๐๓๙ นำกลับมาใช้ซ้ำด้วยวิธีอื่น ๆ (other reuse methods) ตามวัตถุประสงค์เดิมของวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น ๆ ให้ระบุ] - ควรเพิ่มรหัสกำจัด ๐XX เพื่อการศึกษาวิจัย และ ๐XX นำไปบริจาค	- รหัสวิธีการจัดการ ๐๓๑ ใช้ตามวัตถุประสงค์เดิม ส่วนรหัสวิธีการจัดการ ๐๓๙ เป็นการใช้อย่างอื่นด้วยวัตถุประสงค์อื่น ๆ - ได้เพิ่มรหัสวิธีการจัดการ ๐๘๕ สำหรับการศึกษาวิจัยในร่างประกาศแล้ว สำหรับการนำไปบริจาค ใช้รหัสวิธีการจัดการ ๐๔๙

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	- พบว่ามีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์กรมโรงงาน หน้าการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ มีผู้เข้าดูไม่ถึง ๑,๐๐๐ คน ไม่ได้ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางอื่น และไม่มีเวทีการชี้แจงเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่ปรับปรุงและเวทีรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ทั้ง ๆ ที่โรงงานกว่า ๗๐,๐๐๐ โรง	- กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายกำหนด

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ จึงเห็นควรจัดให้มีเวทีรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคอุตสาหกรรม ก่อนเสนอให้ รวอ. พิจารณา - ข้อ ๑๓ ขอทราบเครื่องมือ/กลไก เพื่อให้ผู้ก่อกำเนิดสามารถติดตามว่า สิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ส่งออกจากโรงงานตนนั้น ได้รับการจัดการแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาต ไม่เกิดการสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ หรือการลักลอบทิ้ง เนื่องจากพิจารณาแล้ว กฎหมายข้อนี้ เป็นการกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดรับผิดชอบใน ทุกกรณีที่ตนเองไม่สามารถควบคุมได้ และเห็นควรให้หารือกฤษฎีกา กรณี การกำหนดข้อกฎหมายนี้เป็นการออกกฎหมายเกินอำนาจรัฐหรือไม่ - เมื่อเปรียบเทียบกับ ประกาศ อก. เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดต้องขออนุญาตขอขยายระยะเวลาในการ	- อาศัยกลไกวิธีการรายงานโดยผู้ก่อกำเนิด หากมีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น กระบวนการ สืบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นก็ยังคง ใช้กระบวนการกฎหมายเช่นเดียวกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับเดิม ประเด็นสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ความรับผิดชอบ (Liability) ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ และวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายก็ <u>เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และ สุขภาพอนามัยของประชาชน</u> - ร่างประกาศฉบับนี้ อาศัยฐานอำนาจทางกฎหมายจากกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๔ ข้อ ๑๓ ที่กำหนดให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ฯ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศกำหนด หากประสงค์จะนำกาก อุตสาหกรรมออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงานต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม - ประเด็นการขออนุญาตกักเก็บ เป็นคำตอบเช่นเดียวกับข้อก่อนหน้า - การจัดการกากอุตสาหกรรมภายในบริเวณโรงงานถูกกำหนดให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดต้องรายงาน อาศัยฐานอำนาจ

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	กักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบริเวณโรงงาน กรณีครอบครองสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในโรงงานเกินระยะเวลา ๙๐ วัน แต่กำหนดให้ ผู้ก่อกำเนิดต้องรายงานการกักเก็บและการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วภายในบริเวณโรงงานใน รอบปีที่ผ่านมา ตามแบบ กอ. ๑ ภายในวันที่ ๑ มีนาคมของปีถัดไป เท่านั้น การปรับเปลี่ยนหน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดในส่วนนี้ จะทำให้ กรอ. ไม่มีอำนาจในการสั่งการเร่งรัดให้ผู้ก่อกำเนิดดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนโดยรอบ ยกตัวอย่างเช่น กรณีโรงงานที่มีพื้นที่จำนวนมาก จัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในอาคารโรงงาน และสะสมไว้เป็นจำนวนมาก ไม่ส่งไปจัดการภายนอกโรงงาน กรอ. ไม่มีอำนาจในการสั่งการให้โรงงานนำออกไปจัดการภายนอกโรงงานได้ หากไม่มีเหตุให้สามารถสั่งการตามมาตรา ๓๗ แห่ง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ ซึ่งเมื่อมีเหตุให้สามารถสั่งการตามมาตรา ๓๗ ก็หมายความว่า การจัดเก็บสะสมสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของโรงงานนั้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนโดยรอบแล้ว จึงยังไม่เห็นด้วยในการปรับเปลี่ยนในข้อกฎหมายนี้ หาก ต้องการลดภาระ	ทางกฎหมายจาก กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗ และ ข้อ ๘ - ประเด็นกรณีที่ยกตัวอย่าง ใช้กระบวนการกำกับดูแลโรงงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่และสั่งการปรับปรุงแก้ไขเมื่อตรวจพบ

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	ผู้ก่อกำเนิดในการขออนุญาต อาจพิจารณาให้เพิ่มระยะเวลาที่ผู้ก่อกำเนิดสามารถกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบริเวณโรงงาน เช่น จากเดิมให้กักเก็บได้ไม่เกิน ๙๐ วัน ปรับปรุงใหม่เป็นให้ไม่เกิน ๑๘๐ วัน เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ก่อกำเนิดกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในโรงงานมากเกินไป จนก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและเหตุเดือดร้อนรำคาญ - รหัสของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว - เห็นควรให้ทบทวนรหัสของเสีย ๖ หลัก เนื่องจากที่ผ่านมาหลายรหัสที่ผู้ประกอบการสับสนไม่เข้าใจ จนต้อง โทรมาสอบถามที่ กรอ. เป็นจำนวนมาก โดยให้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของ ทุกภาคอุตสาหกรรม - ไม่เห็นด้วยที่ร่างกฎหมาย ระบุภาระรับผิดชอบเฉพาะในส่วนของผู้ก่อกำเนิดของเสียเท่านั้น เมื่อมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ควรเป็นหน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดของเสีย หรือ ผู้ขนส่ง หรือผู้รับกำจัด/บำบัด ที่ดำเนินการไม่ ถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับต้องมีระบบการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการจัดการของเสีย ตั้งแต่การขนส่ง จนกระทั่ง การกำจัด/บำบัดของเสีย แล้วเสร็จ	- รหัสของเสีย และรหัสวิธีการจัดการ มีลักษณะเป็นเช่นเดียวกับประกาศฉบับเดิม (ปี ๒๕๔๘) ซึ่งร่างประกาศฉบับนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๖) ได้ปรับปรุงรหัสของเสียและรหัสวิธีการจัดการให้มีความชัดเจนและครอบคลุมกับชนิดของเสียและวิธีการจัดการของเสียที่เป็นปัจจุบัน - การกำหนดให้ความรับผิดชอบของโรงงานผู้ก่อกำเนิดเท่านั้นเป็นการแก้ไข ปัญหาที่ต้นเหตุโดยใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้น ทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไป จนกว่าสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้นและสอดคล้องกับฐานการใช้อำนาจ ตามกฎหมายที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๒

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	- ภาระรับผิดชอบของผู้ก่อการผิดควรต้องสิ้นสุดเมื่อส่งมอบของเสียให้แก่ผู้รับกำจัด และต้องพิจารณาเพิ่มระบบการตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม การขนส่ง และกำจัดของเสีย อีกทั้งกำหนดมาตรฐานในการออกใบอนุญาต และต่ออายุใบการประกอบกิจการแก่ผู้รับกำจัด/บำบัดของเสีย กรณีภาระความรับผิดชอบของผู้ก่อการผิดจะสิ้นสุดเมื่อ ของเสียกำจัดแล้วเสร็จนั้นทางกรมโรงงานฯ ต้องมีการระบุกระบวนการรายงาน และติดตามของเสียลงในกฎหมาย โดยระบุตั้งแต่ขั้นตอนการขนส่งไปจนถึงการจัดการของเสียแล้วเสร็จ - ไม่เห็นด้วยในกรณีอนุญาตให้ผู้รับกำจัดดำเนินการนำส่งของเสียของ โรงงานของผู้ก่อการผิดไปกำจัดที่อื่นต่อ แต่หากกฎหมายอนุญาต ผู้รับกำจัด/บำบัด ที่เกี่ยวข้องต้องมีการรับผิดชอบเมื่อมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งทางกรมโรงงานฯ ต้องมีการระบุกระบวนการติดตามของเสียลงใน กฎหมาย โดยระบุตั้งแต่การขนส่ง ไปจนถึงการจัดการของเสียแล้วเสร็จ พิจารณาระบุในกฎหมายให้ผู้รับกำจัด/ บำบัด สามารถแต่งตั้งตัวแทนผู้ขนส่ง ของเสีย เพื่อมีภาระความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งผู้ก่อการผิดของเสีย และผู้รับกำจัด/บำบัดของเสีย (เหมือน กอ ๑ เดิม) เนื่องจากผู้ขนส่งจะถูกว่าจ้างจากผู้รับกำจัด ดังนั้นการดูแล/ควบคุม ควร ให้ผู้รับกำจัดมีส่วนร่วมในการ รับผิดชอบร่วมกัน	- การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อการผิดกับ ผู้ขนส่งและหรือผู้รับดำเนินการ กรณีที่ผู้ก่อการผิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อการผิดกับตัวแทน นั้นๆ ภาระความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้น ๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง

หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	- การติดฉลาก หรือ ป้าย หรือ สัญลักษณ์ - พิจารณาตัดรหัสของเสียออกจากฉลาก เนื่องจากสามารถติดตาม/ตรวจสอบผ่านทาง Manifest ได้พิจารณาระบุ เพียง วัน เดือน ปีที่เริ่มบรรจุ เพื่อลดความซ้ำซ้อน เนื่องจากปกติการเก็บของเสียอันตราย เป็นการเก็บด้วยภาชนะที่มีระบบปิด โดยจะดำเนินการบรรจุของเสียตามระดับที่กำหนดและปิดภาชนะในรอบเดียว เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน - ไม่เห็นด้วยในการปรับระยะเวลาการจัดการของเสียของผู้รับกำจัด/บำบัดของเสีย ให้มีระยะเวลานานขึ้น และเห็นควรให้ใช้ระยะเวลาตามประกาศกรมโรงงานฯ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่ใช้แล้ว พ.ศ.๒๕๕๐ - ขอยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทภาชนะบรรจุก๊าซทนความดันเพื่อบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ ควรพิจารณาเพิ่มประเภทของบรรจุภัณฑ์อื่น ๆ ที่วนมาใช้ซ้ำ เนื่องจากเข้าใจว่า มิใช่วัสดุไม่ใช้แล้ว เนื่องจากเป็นของที่นำออกไปใช้ตามวัตถุประสงค์ เดิม เช่น ถุง Bigbag ที่ไม่ปนเปื้อนที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้, ถัง สารเคมีที่สามารถนำไปใช้ใหม่ได้, Pallet ที่สามารถนำกลับไปใช้ ประโยชน์ได้	- การติดฉลากจะสามารถจำแนกได้ว่าเป็นของเสียชนิดใด ว่าของเสีย นั้น ๆ เป็นของผู้ก่อกำเนิดรายใด เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่การจัดการไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต จะให้ทำให้ทราบได้ว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดรายใด - การปรับระยะเวลาการจัดการของเสียที่กำหนด พิจารณาให้สอดคล้องกับวิธีการจัดการของเสียในแต่ละกระบวนการ - หากเป็นวัสดุที่ประสงค์จะใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิมจะไม่เข้าข่ายตามนิยามวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามประกาศฉบับนี้

(๔) การนำผลการมีส่วนร่วมไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน 	จากกระบวนการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้เกิด การมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นร่างกฎหมายของ กรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยผ่านช่องทางการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายผ่านช่องทางการรับฟัง ๓ ช่องทาง ซึ่งมีผู้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นจำนวนมากแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฯ ตามที่ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นซึ่งเป็นผลจากการมี ส่วนร่วมของบุคคลภายนอกทั้งภาคเอกชน หน่วยงานรัฐ ประชาชน สถาบันการศึกษา รวมถึงผู้แสดงความเห็นโดยไม่ระบุตัวตน ทั้งนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้นำผลการรับ ฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบ และ ปรับปรุงร่างกฎหมาย (ร่าง) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. โดยภายหลังการรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงร่าง ได้มีการออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงนามโดย นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างรอเพื่อประกาศราชกิจจานุเบกษา และ ใช้บังคับต่อไป
--	---

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง
การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
พ.ศ. ๒๕๖๖
ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และความในข้อ ๑๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความในข้อ ๑๓(๓) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๖๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงาน โดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป เว้นแต่ความในข้อ ๑๓ และข้อ ๒๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบกิจการโรงงานตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ดังต่อไปนี้

(๑) สิ่งปฏิกูลที่เป็นอุจจาระหรือปัสสาวะที่เกิดขึ้นภายในบริเวณโรงงาน

(๒) วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ที่เกิดจากสำนักงาน บ้านพักอาศัยและโรงอาหาร ในบริเวณโรงงาน รวมทั้งที่เกิดจากการอุปโภคบริโภคที่เกิดขึ้นภายในบริเวณโรงงาน

(๓) น้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานและยังไม่ได้บำบัด ที่ส่งทางท่อเพื่อไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียนอกบริเวณโรงงาน

(๔) วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทภาชนะบรรจุก๊าซทนความดันที่สามารถนำไปบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำได้

ข้อ ๖ เว้นแต่ข้อความนั้นจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ในประกาศนี้

“สิ่งปฏิกุล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะในโรงงานของผู้ก่อกำเนิด และให้หมายความรวมถึง มูลสัตว์หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกในโรงงานของผู้ก่อกำเนิด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ท้ายประกาศนี้

“วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว” หมายความว่า วัสดุหรือสิ่งใด ๆ ที่โรงงานผู้ก่อกำเนิดไม่ใช้แล้ว หรือที่ไม่ประสงค์ใช้ตามวัตถุประสงค์เดิม หรือที่ไม่ได้คุณภาพ หรือยังไม่ได้ใช้งาน ที่เป็นของเสียอันตรายและไม่เป็นของเสียอันตราย ไม่ว่าจะมียุทธค่า หรือสามารถนำไปจำหน่ายหรือขายเป็นสินค้า หรือเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้หรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยติดเชื่อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบ หรือปนเปื้อนสารอันตราย หรือมีลักษณะและคุณสมบัติที่เป็นอันตราย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๒ ท้ายประกาศนี้

“การจัดการ” หมายความว่า การจัดการสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วโดยการทำลายฤทธิ์ การกำจัด การนำกลับไปใช้ประโยชน์ การฝังโดยวิธีการและในสถานที่เฉพาะ หรือการจัดการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๓ ท้ายประกาศนี้

“ผู้ก่อกำเนิด” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามข้อ ๔ ที่ก่อให้เกิดสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

“ผู้รับดำเนินการ” หมายความว่า ผู้รับจัดการสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากผู้ก่อกำเนิด

“เอกสารแสดงการจัดการ” หมายความว่า เอกสารที่ผู้ก่อกำเนิดออกโดยผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการนำส่งสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปยังผู้รับดำเนินการจนถึงการจัดการแล้วเสร็จ

“วัตถุติด” หมายความว่า สิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามประกาศฉบับนี้ที่ผู้ก่อกำเนิดส่งให้ผู้รับดำเนินการรับมาจัดการ ให้หมายรวมถึงเชื้อเพลิงผสม วัสดุผสม เชื้อเพลิงทดแทน และของเสียจากแหล่งกำเนิดอื่นที่ไม่ใช่โรงงานและเป็นไปตามที่ผู้รับดำเนินการได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

หมวด ๑

ผู้ก่อกำเนิด

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในโรงงานสำหรับการจัดเก็บสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วภายในโรงงาน ผู้ก่อกำเนิดต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ต้องแยกเก็บสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่เป็นของเสียอันตรายและที่ไม่เป็นของเสียอันตรายออกจากกันให้ชัดเจน

(๒) ต้องตรวจสอบภาชนะที่บรรจุสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อย่างปลอดภัย และต้องติดฉลากที่มีรายละเอียดอย่างน้อยประกอบด้วย ชื่อผู้ก่อกำเนิด ชื่อและรหัสของประเภทหรือชนิดของสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว วัน เดือน ปีที่เริ่มบรรจุ และวัน เดือน ปีที่ปิดผนึกภาชนะบรรจุ

(๓) กรณีที่มีการจัดเก็บที่ยังไม่มีการจัดการ สำหรับสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ต้องจัดให้มีที่รองรับที่เพียงพอและเหมาะสม และดูแลรักษาสถานที่จัดเก็บให้สะอาดอยู่เสมอ โดยต้องแสดงป้ายที่มีสัญลักษณ์ และเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย เช่น ป้ายห้าม ป้ายเตือน ป้ายบังคับ ที่เห็นได้ชัดเจน ในบริเวณที่จัดเก็บสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

กรณีที่เกิดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในอาคาร สภาพอาคารต้องมีความมั่นคง แข็งแรง มีการระบายอากาศที่เหมาะสม มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย และต้องมีระบบกักเก็บ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้อยู่ภายในอาคารกรณีที่มีการหก รั่วไหล

กรณีที่เกิดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในที่โล่ง สภาพพื้นที่จัดเก็บต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย และต้องมีระบบกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้อยู่ภายในโรงงานกรณีที่มีการหก รั่วไหล โดยต้องมีระบบป้องกันการปนเปื้อนและกระจายสู่อากาศ ดิน แหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน อันเนื่องมาจากการหก รั่วไหล และในการจัดเก็บให้พิจารณาถึงคุณสมบัติของ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น ๆ กับสภาวะแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้น ความร้อน แสงแดด และความสั่นสะเทือน ที่อาจก่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมีใด ๆ ที่เป็นอันตราย

(๔) ต้องจัดทำแผนผังการจัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นปัจจุบัน พร้อมให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

ข้อ ๘ กรณีที่มีการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วภายในบริเวณโรงงาน ต้องจัดการด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชาการ ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๙ ห้ามผู้ก่อการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อไปจัดการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบ กอ.๑ ท้ายประกาศนี้

การขออนุญาตตามวรรคสองและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือกระทำแบบอัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นหลัก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคสามได้ ให้การดำเนินการดังกล่าวกระทำที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๐ ภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ แล้ว ก่อนจะมีการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ต้องแจ้งรายละเอียดแสดงการจัดการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๑ ภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ แล้ว อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจระงับการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานตามข้อ ๙ ได้ กรณีพบว่า

(๑) ผู้รับดำเนินการต้องปฏิบัติหรืออยู่ระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ แล้วแต่กรณี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น

(๒) ผู้รับดำเนินการไม่ได้จัดการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙

เมื่อผู้รับดำเนินการได้ดำเนินการตามคำสั่งตาม (๑) หรือได้จัดการตาม (๒) แล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจยกเลิกการระงับตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๒ ผู้ก่อการต้องรับผิดชอบต่อการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปยังผู้รับดำเนินการ กรณีมีการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วต้องขนส่งด้วยรถขนส่งที่สามารถติดตามการขนส่งได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กรณีมีการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงานเพื่อไปจัดการ แต่กลับปรากฏข้อเท็จจริงว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วดังกล่าวยังไม่ได้รับการจัดการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ กรณีนี้

ให้ถือว่าสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วดังกล่าวยังไม่ได้จัดการ ผู้ก่อกำเนิตยังคงมีหน้าที่นำไปจัดการจนกว่าสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วนั้นจะได้รับการจัดการแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาต

ความในวรรคสองให้รวมถึงการเกิดการสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ หรือการลักลอบทิ้งด้วย

ข้อ ๑๓ ผู้ก่อกำเนิตต้องรายงานการจัดเก็บที่ยังไม่มีการจัดการตามข้อ ๗ และการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วภายในบริเวณโรงงานตามข้อ ๘ ในรอบปีที่ผ่านมามีต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม ภายในวันที่ ๑ เมษายนของปีถัดไป การรายงานให้ดำเนินการโดยแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม

สำหรับการรายงานตามวรรคหนึ่งของรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้รายงานภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๔ ผู้ก่อกำเนิตต้องควบคุมผู้รับดำเนินการที่รับมอบสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วไปจัดการให้ปฏิบัติตามหมวด ๒ อย่างเคร่งครัด

กรณีที่ผู้ก่อกำเนิตได้รับแจ้งจากผู้รับดำเนินการว่าไม่สามารถจัดการให้แล้วเสร็จตามข้อ ๒๐ วรรคสาม ผู้ก่อกำเนิตต้องแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งจากผู้รับดำเนินการ และดำเนินการขออนุญาตตามข้อ ๙ เพื่อส่งไปจัดการโดยผู้รับดำเนินการรายอื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งจากผู้รับดำเนินการรายเดิม ทั้งนี้ ผู้ก่อกำเนิตจะต้องได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ ก่อน จึงจะดำเนินการส่งไปจัดการยังผู้รับดำเนินการรายอื่นได้

การแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๕ กรณีที่ต้องวิเคราะห์ลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเพื่อประกอบการพิจารณาขออนุญาตตามข้อ ๙ การวิเคราะห์ต้องดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองด้วยมาตรฐานสากลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ

หมวด ๒

ผู้รับดำเนินการ

ข้อ ๑๖ ห้ามผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานรับสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ เข้ามาจัดการ เว้นแต่เป็นสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๙ และเป็นไปตามที่ผู้รับดำเนินการได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน

ข้อ ๑๗ เมื่อวัสดุที่ไม่ใช่แล้วขนส่งเข้ามาในโรงงาน ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องตรวจสอบและหรือเก็บตัวอย่างตามวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบลักษณะสำคัญที่ใช้ยืนยันหรือระบุวัสดุที่ไม่ใช่แล้วให้แน่ชัดว่าเป็นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ (Fingerprinting) ทุกครั้ง เช่น ภาพถ่าย (Picture) สี (Color) ความถ่วงจำเพาะ (Specific gravity) สถานะทางกายภาพ (Phase) จุดวาบไฟ (Flash point) ค่าความเป็นกรดต่าง (pH) ปริมาณฮาโลเจน (Halogen content) ปริมาณไซยาไนด์ (Cyanide content) ปริมาณน้ำ (Percent water) หรือค่ากัมมันตภาพต่อปริมาณหรือกัมมันตภาพรวม (Activation value per dose or overall radioactivity) เป็นต้น และต้องจัดส่งหลักฐานแสดงลักษณะสำคัญดังกล่าว (Fingerprint Report) พร้อมกับเอกสารแสดงการจัดการให้ผู้ก่อกำเนิตด้วย

หากตรวจสอบตามวรรคหนึ่งแล้วพบว่า วัสดุที่ไม่ใช่แล้วไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตให้ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานแจ้งผู้ก่อกำเนิตโดยมิชักช้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๘ ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องแจ้งรายละเอียดแสดงการจัดการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๙ วัตถุประสงค์ที่ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานรับเข้ามาจัดการ ต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ต้องแยกเก็บวัตถุประสงค์ที่เป็นของเสียอันตรายและที่ไม่เป็นของเสียอันตรายออกจากกัน ให้ชัดเจน

(๒) ต้องตรวจสอบภาชนะที่บรรจุวัตถุประสงค์ที่รับเข้ามาจัดการ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งาน ได้อย่างปลอดภัย และฉลากต้องมีรายละเอียดประกอบด้วย ชื่อผู้ก่อกำเนิด ชื่อและรหัสของประเภทหรือชนิด ของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว วัน เดือน ปีที่เริ่มบรรจุ และวัน เดือน ปีที่ปิดผนึกภาชนะบรรจุ

(๓) ต้องจัดให้มีที่รองรับวัตถุประสงค์ที่เพียงพอและเหมาะสม และดูแลรักษาสถานที่จัดเก็บ ให้สะอาดอยู่เสมอ โดยต้องแสดงป้ายที่มีสัญลักษณ์ และเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย เช่น ป้ายห้าม ป้ายเตือน ป้ายบังคับ ที่เห็นได้ชัดเจน ในบริเวณที่จัดเก็บ

กรณีที่จัดเก็บวัตถุประสงค์ไว้ในอาคาร สภาพอาคารต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีการระบาย อากาศที่เหมาะสม มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย และมีระบบกักเก็บกรณีที่มีการหก รั่วไหล ให้อยู่ภายใน อาคาร

กรณีที่จัดเก็บวัตถุประสงค์ไว้ในที่โล่ง สภาพพื้นที่จัดเก็บต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีพื้นที่ เพียงพอต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย และต้องมีระบบกักเก็บให้อยู่ภายในโรงงาน กรณีที่มีการหก รั่วไหล โดยต้องมี ระบบป้องกันการปนเปื้อนและกระจายสู่อากาศ ดิน แหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน อันเนื่องมาจากการหก รั่วไหล และในการจัดเก็บให้พิจารณาถึงคุณสมบัติของวัสดุนั้น ๆ กับสภาวะแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้น ความร้อน แสงแดด และความสั่นสะเทือนที่อาจก่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมีใด ๆ ที่เป็นอันตราย

กรณีที่วัตถุประสงค์ที่จัดเก็บในสถานที่จัดเก็บ รวม หรือผสมกัน เช่น ถังเก็บขนาดใหญ่ (Tank farm) บ่อพักการจัดการ (Holding tank) บ่อพักใต้ดิน (Underground storage tank) หรือ สถานที่เทกอง ต้องจัดทำบัญชีแสดงรายการวัตถุประสงค์แต่ละรายการ ประกอบด้วย ชื่อผู้ก่อกำเนิด ชื่อและรหัสของประเภทหรือชนิด ของวัตถุประสงค์ ปริมาณ และวัน เดือน ปีที่เริ่มจัดเก็บทั้งหมด

(๔) ต้องจัดทำแผนผังการจัดเก็บวัตถุประสงค์ที่เป็นปัจจุบันพร้อมให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ

ข้อ ๒๐ วัตถุประสงค์ที่ไม่เป็นของเสียอันตรายที่ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานรับมาต้องจัดการ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบวัตถุประสงค์ เว้นแต่เป็นการจัดการวัตถุประสงค์ที่เป็นกากตะกอนชีวภาพ ที่ไม่เป็นของเสียอันตรายโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับมอบวัตถุประสงค์ สำหรับวัตถุประสงค์ที่เป็นของเสียอันตรายต้องจัดการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่รับมอบวัตถุประสงค์

กรณีมีเหตุจำเป็นต้องขยายระยะเวลาการจัดการตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งต่อผู้ก่อกำเนิด ก่อนครบระยะเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่าห้าวันตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ การขยายระยะเวลาการจัดการ ให้ขยายได้อีก ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งแล้วแต่กรณี

กรณีมีเหตุจำเป็นที่ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานไม่สามารถจัดการได้ภายในระยะเวลา ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องแจ้งต่อผู้ก่อกำเนิดทราบก่อนครบระยะเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่าห้าวัน และ ติดตามให้ผู้ก่อกำเนิดดำเนินการตามข้อ ๑๔ วรรคสอง หากพบว่าผู้ก่อกำเนิดไม่ดำเนินการดังกล่าว ให้ผู้รับดำเนินการ ที่เป็นโรงงานแจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมทราบโดยไม่ชักช้า

การแจ้งตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๑ ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องจัดทำแผนการป้องกันอุบัติเหตุและระงับเหตุฉุกเฉินในโรงงานที่ครอบคลุมกรณีเกิดเหตุรั่วไหล อัคคีภัย การระเบิด หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด

ข้อ ๒๒ ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องจัดทำรายงานการจัดการวัตถุอันตรายและผลิตภัณฑ์รายเดือนโดยจัดส่งภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป การรายงานให้ดำเนินการโดยแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม

หมวด ๓

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ บรรดา ระเบียบ ประกาศหรือกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่ออกตามความในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศหรือกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่ออกตามประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๔ การครอบครองสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ได้อนุญาตไว้ตามข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ และยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนสิ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๕ ความเห็นชอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรมตามข้อ ๑ ของภาคผนวก ๔ ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ และยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนสิ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้

กรณีความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง มิได้กำหนดระยะเวลา ให้ระยะเวลาความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง สิ้นสุดลงในวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

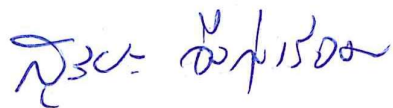
ข้อ ๒๖ หนังสือแจ้งผลการพิจารณาอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานที่ได้ออกให้ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และยังมีผลใช้บังคับในวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้ในหนังสือ

ข้อ ๒๗ คำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามข้อ ๙ ของประกาศนี้โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอและข้อมูลได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๘ ผู้ก่อกำเนิดที่ได้ส่งรายงานประจำปีให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นข้อมูลของปี พ.ศ. ๒๕๖๕ แล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นรายงานตามที่กำหนดในข้อ ๑๓ ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม